

ГРАНДИОЗНАТА ИСТОРИЯ ЗАПОЧВА

Библията е история с начало и край. Тя не е сборник с рецепти за справяне с лични неприятности, нито ръководство за щастлив брак или стратегия за решение на финансови проблеми.

В тази връзка трябва да имаме предвид, че:

1. Божието Слово има божествен и човешки аспект;
2. Библията говори и на нас днес, в нашето време и култура.

Свещеното Писание представлява метаразказ, който се състои от отделни фрагменти. Нашата история в определена степен е подобна на библиейската. Нещо повече, личната история на всеки човек се превръща в част от голямата библийска история, ръководена и написана от Бог.

Според еврейския Талмуд: „Не виждаме света такъв, какъвто е, а такъв, каквито сме ние“. Всеки от нас има своеобразен филтър за нещата, който понякога ги изопачава и деформира. Божието слово трябва да коригира това. Ето защо е нужно да изследваме Писанието.

Целта не е да се утвърждаваме в нещата, в които принципно си вярваме. Ако питате защо, отговорът е елементарен: Никой от нас не вижда света такъв, какъвто е в действителност. Всеки гледа през своя „филтър“. Писанието ни поставя пред огледало, за да забележим това, което не можем да разберем чрез разума, нито да осъзнаем чрез опита. Нашето библиейско пътуване ще е безсмислено, ако не ни дава възможност да видим себе си в друга светлина.

„Възлюбени, сметнах за нужно да ви пиша и да ви увещаю да се борите (агонизомай) за вярата, която веднъж завинаги беше предадена на светните“ (Юда, 3 стих). Да, става въпрос за истинска борба за истината!

■ ВЪПРОСЪТ ПРЕДОПРЕДЕЛЯ ОТГОВОРА

Библейските автори имат „семитско“ мислене, а ние мислим по „гръцки“, защото сме израснали в общество, основано на гръцката философия и римската култура.

Семитското мислене си задава въпроси: За какво е това? Какво значение има и каква цел преследва?

А „гръцката“ мисъл се интересува: Как се е осъществило? Кое е основното?

Чета лекции по христология в магистърска програма. Когато говорим за Христос и Неговата смърт, винаги някой от студентите пита какво се е случило с божествената Му природа на кръста. Някои отговарят, че тя е била умъртвена. След моята реплика, че тогава от петък следобед до неделя сутринта не е съществувала божествена „Троица“, а само „Двоица“, се налага друго мнение: „В такъв случай сигурно Божествената природа не е умряла“. И това поражда нови въпросителни: Исус умрял ли е, ако част от Него не е умряла?

Всъщност въпросът е „гръцки“ и означава: Как се е случило това? Каква е основата на смъртта? Какъв е нейният механизъм?

Вече казах, че Библията не дава отговор на всеки въпрос, а само на тези, които са си задавали писателите ѝ.

И така трябва да допуснем, че Словото не е написано за чехите, българите или словаците, а за някой друг.

Но има и добра новина. Вие и аз можем да извлечем „полза“ от Библията, ако знаем към кого е била адресирана и как и защо е била написана.

Учили сме, че зачатие то на нов човек изисква сливането на 23 мъжки с 23 женски хромозома. Когато говорим за Исусовото раждане от девица, „гръцкото“ мислене се фокусира в самия процес и пита: Как се е осъществило това? Исус е взел 23 хромозома

от Мария. А другата половина? Тъй като е нямал баща, отговорът е лесен: Останалите са на Светия Дух! Но възниква друг въпрос: Това означава ли, че Духът има 23 хромозома?

Това е „гръцкият“ модел. Но Библията не дава отговори на подобни въпроси. Можем да дискутираме колкото си искаме, обаче Господ не ни е информирал как стоят нещата. Дебатът обикновено завършва с признанието, че всеки отговор е еднакво добър. Няма нищо лошо в този начин на мислене. Деца сме на своето време и трябва да си дадем сметка на кои въпроси Словото дава отговор и на кои не, понеже нито един библейски автор не се е вълнувал от тях.

От гледна точка на семитското мислене Библията казва ясно защо Исус се е родил: **„За да спаси народа Си от греховете му“ (Матей 1:21).**

Нашето „гръцко“ любопитство: „Как ражда девица?“ няма да бъде задоволено. Но това не ни пречи да разберем смисъла на Христовата смърт и как е умрял Божият Син. Писанието насочва вниманието ни към факта, че голготският кръст решава проблема с греховете на света. И ние, които не притежаваме никаква праведност, ставаме праведни пред Бога чрез Исус (2Кор. 5:21).

При изследване на Божието Слово трябва да си даваме сметка какво решаваме и какви въпроси си задаваме, защото от това зависят нашите възгледи. *Нека не се опитваме на всяка цена да обясним всичко. Не забравяйте, че само глупакът има потенциал за това.*

■ ИСТОРИЯ НА СЪТВОРЕНИЕТО

Винаги когато започнем разговор за библейското Сътворение, отваряме много тежка и противоречива тема. Този модел е нападан, че не е модерен и научен, защото има определени слабости. Със сигурност е така, но същото важи и за всяка друга хипотеза. Теистичният подход има своите проблеми, както агностичният и

атеистичният.

Мислите ли, че можем да си обясним процеса на Сътворението? Професорът от Оксфордския университет и философ Ричард Суинбърн задава интересен въпрос: „Защо съществува нещо, а не нищо?“. Ако отгатнете това, ще знаете повече от всеки друг за произхода на света. Но Моисей едва ли е искал да предизвика философски спор. В такъв случай какъв е смисълът на неговия „реферат“? Вече сме в сърцевината на проблема. Често в библейския доклад за Началото търсим отговор на въпроси, които не са стояли пред автора, и издирваме факти, които той не е сметнал за необходимо да спомене.

Каква всъщност е целта на Моисей?

„В началото Бог сътвори небето и земята“ (Бит. 1:1). Обърнете внимание, че Библията „пропуска“ доказателствата за съществуването на Господ. Просто го включва в „сметката“. Сигурно бихме написали по-удачно въведение, нещо от рода: „Първо ще докажем, че Бог съществува. Разгледайте аргументите, които привеждаме, и обърнете внимание на източниците, които ползваме“. Няма такова нещо! В началото Бог е бил тук. Той е сътворил небето и земята.

Първият стих от първата глава на първата библейска книга ни разкрива основния принцип на нейния светоглед: Във Вселената съществуват Бог и Неговото творение. Следователно Бог не е творение и творението не е Бог. Пренебрегването на този закон винаги ни въвежда в голямо затруднение. Бог казва, че между нас съществува непреодолима пропаст. Ние не можем да я преодолеем, защото не сме в състояние да схванем действителност, която се намира извън нас. Разстоянието може да се скъси само чрез Божието откровение. Но и то не дава отговор на всеки въпрос. Има неща, които бихме се радвали да знаем, но няма да научим, поне не в този живот.

Неотдавна получих колет, който съдържаха книга и писмо с молба да рекламирам „Християнска книга за динозаврите“. Не мога да го направя обаче, защото в моята Библия липсва информация по този въпрос. Самият аз бих искал да знам нещо повече, но Писанието не удовлетворява моето любопитство.